FLAVIUS IOSEPHUS

Klosterneuburg, Ende 12. Jh.

Seite 15v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=671
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

ů benamin ęiā poculū argenteū quo bibere con
gaudebat immitteret. Hęc itaq; faciebat ex pmitū
fr̄n sumere uolens. utrū aliq̄ndo auxiliū ferrent
benamin pfurto detento. ⁊ pucienti piculū. an
certe relinquentes eū. tāquā ipsi nich̄ gerentes
malū. ad paterna lim̄na remearent. Cū ů famu
lus mandata fecisse. die facto iacob filii nich̄ hoc
scientes discedebant. recipientes ęiā symeon.
⁊ duplici gaudio ēgaudentes. tā ppt̄ eū quā ęi
am benamin reuocantes. sic̄ pmiserant patri.
Q ui dū abirent. insequebant̄ eos eq̄tes. ducentes
famulū aq̄ insacco benamin poculū uidebat̄
immissū. ⁊ inopinabili equestriū inuasione tur
batos. causāq; scisitantes. pquā sic uenissent. illi
malū uolos eos appellabant. qui dudū honore ⁊ mu
neribꝫ pīti ad̄no suo fuissent. neq; muneru. neq;
hospitalitatis ioseph memoriā retinentes pīsūpse
rint ineū iniqua cōmittere ⁊ cyfū quo ille inēui
uo bibere ēgauderet auferentes. inusta secū lu
cra portarent. amicitiāq; ioseph. suūq; piculum
sit inuenirent̄ infraude sēto loco ponentes. ⁊ na
hunq; eis supplicū esse uenturū. q nec dū latu
erint nec cū furto fugientes euaserint. licet mi
nisteriū famulū latuissent. Cognoscentis q̄ dicebat̄
q̄d ignorantes depoculo passi fuerim̄. scituri tam̄
repente uos ēē puniendos. Hęc ⁊ his maiora in
eos dicens famulus increpabat. Illi ů nesciente
factū. eī uerba irridebant. leuitatēq; uerborū
illī famuli mirabant̄. q̄d talem causā pīsume
ret uiris inferre. Quidū pciū insuis saccis inuen
tum nequaquā retinuissent. ſ q̄d gēsū fuerat
nullo scientē reuocassent. multo potī ab hiū
maleficii uoluntate discederent. ⁊ q rei pscru
tationē negatione iudicabant ēē fideliorē eq̄re
re famulum impabāt. ⁊ si q̄squā rapuisse cū rep
periret omīs ēē punendos. Hi chil enī s. ēscii fi
diciū habebant. ut putabant omī piculo caritu
rā. Illi ů inquisitionē fieri exigebant. uniq; fore
supplicū qui infurto fuisse inuentus. Et dū que
rerent omīsq; ů ceros prransissent. sēdm inqui
sitionis modū. ad benamin nouissime puenerī.
ñ ignorantes quō uilli sacculo poculū abscon
dissent. ſ subtile inq̄sitionē se facere simulantes.
A lii siq̄dē de suo timore liberati. debenamin ui
debantur ēē sollicti. Confidebant tn̄ q nec in
illo possent maleficiū inuenire increpabantq; eos
qui fuerant pscuti. uelut eis multū pcessuris impe
dimentū itineris attulissent. Cū ů scrutantes onus
de sacculo benamin inuentū poculum pculissent.
in luctū & gemitū omīs repente ēuersi s. ⁊ indum
ta rūpentes flebant frēm suū pfurti crimine puni
entū. seq; mentos debenamin salute patri. Crescebat
aūt eis hoc malū. eo q̄d iam credentes se tristicia deu
tasse. rursus infris sui malis incidere. ⁊ pūne sup illos
tristicię cause se fore dicentes. quim patri fecissent.
ut eū cū eis una dingeret. Equites ů sumtes bena
min ad ioseph deducerī. frisq; partī sequebant̄. luc
aūt dum illū cerneret in custodia positū. illos aūt
luctuoso scemate laceratos. q̄d a ut omaligni aut de
mea clementia. aut de prudentia diceogitantes ta
lia inpegrinū ⁊ benefactorē facere pīsūpsisse. Iui
aūt insupplicū se tradentib; psalute benamin.
& rursū recordantib; dictib; q; beatiorē ēē ioseph.
q̄ siq̄dē mortuus ēēt ⁊ aute tristicia liber existe
ret. si ů uiueret q; pullo sup eos ds uindictā infer
ret. asserentib; aū se ēē amaritudinē patris. qua
tristicię quā pullo actēn̄ haberet. ęiā debenamin
ipsi ei rursus adicerent. ruben eos ęiā uehēnter
increpante. Ioseph q̄ dūcē. illos quidē absolui a
se. aquib̄ innullo fuerat lesus. solāq; eis sufficere
penā patris. neq; enī iustū ēē illū ppt̄ eos diuinti
qui innullo deliquerant. neq; illos cū fure pum
endos ſ ęiā abeuntib; sep̄bere securitate. Omīs
quidē tenuit stupor. ⁊ dolore huīm passionis ob
mutuerī. Iudas aūt q̄ęiā patri pīsuserat ut ado
lescentulū diligeret & malis erat efficax. pfris
salute se decreuit opponere. Licet crudelia inq̄t
oppsso con misericordiis inte & supplicio digna.
iustūq; sit omīs nos sub iacere tormento. licet ñ sit
iniquitas omnium. ſ uni iuniorisi. tn̄ desperam
bus de ei salute. spes relicta ē nobis de tua benigni
tate ⁊ euadendi nobis pollicente piculū. Et nē ñ
ad nos respiciens. neq; malefacta ēsideras. ſ ad
tuā naturam ēuersus. ut tutē ppīti exerce ñ
iram quā alii cū infortitudine parui sint. non
in maximis solūm ſ ęiā infortuitis sumentes
utunt̄. Tu esto magnanimis. neq; uincaris abna
ut eos primas. q neq; suā potuerī habere salutem
ſ ate sumere eā poposcerī. Non enī m̄ pmitus
eā nobis donas. ſ su frumtoq; uenissem̄ adempto
nē uelocitē & opulentiā donasti cibos & nris fa
miliarib; uberrime deferenda pbuisti. que pi
culū sustinentes apeste famis eripuerī nec de
spicias peuntes egestate rerū necessariarū. nec

ofō Iude p litera ne benamin egregia